

[Dohrmann]

Så skal jeg sige, at vi naturligvis stemmer imod den foreliggende dagsorden, al den stund vi mener, at ministeren ikke har sagt noget forkert. Tværtimod, det kunne have været sagt langt, langt hårdere. Jeg synes faktisk, at udenrigsministerten var meget diplomatisk i sit svar.

(Kort bemærkning).

**Gert Petersen (SF):**

Jeg kan mærke, at hr. Dohrmann er i det flinke hjørne i dag: Hr. Pelle Voigt havde ret til at stille spørgsmålet! Det er large, må jeg sige, fra hr. Dohrmanns side. Men der er én ting, jeg godt vil klippe ud i pap for hr. Dohrmann, og det er det, jeg sagde tidligere. SF har ikke vendt sig imod, at Danmark har en efterretningstjeneste. Vi har faktisk allerede i 1968-69, da Kejsergadeudvalget arbejdede og vi afgav beretning, tilsluttet os, at Danmark har en efterretningstjeneste. Vi vil ikke have fremmede spioner til at rende rundt her, og det er i orden, at vi også prøver at finde ud af, hvad der sker rundt omkring os, selv om man kan diskutere metoderne. Det er jo bl.a. det, debatten drejer sig om.

Men det, der ikke er i orden, er at have private efterretningstjenesteorganisationer. Det vil vi ikke have. Det var bl.a. det, som hr. Pelle Voigts spørgsmål skulle tjene til at belyse om vi har eller ikke har.

**Jørgen Tved (FK):**

Jeg må tilstå, at jeg ikke forstår ret mange af de indlæg, jeg har hørt her i dag, hvor man taler om agenter, om, at nogle har optrådt for en fremmed magt, osv. I et skriftligt spørgsmål til udenrigsministeren, hvor jeg spurgte, om han fastholdt, at det var turister, der var kommet galt af sted i Polen – det var et spørgsmål, jeg stillede efter mødet i Det Udenrigspolitiske Nævn; jeg er ikke medlem af dette nævn – fastholdt udenrigsministeren i svaret, at der var tale om turister. Det, vi snakker om, er altså nogle turister, der er kommet galt af sted, og hvorfor det skulle være landsskadeligt at bringe en turistsag frem i Folketinget, har jeg meget lidt forståelse for. Jeg fatter slet ikke, at hr. Arne Melchior – er det ikke Danmarks Turistråd, han er blevet formand for? – hidser sig voldsomt op over, at nogen beskæftiger sig med noget, der måske kommer ind på det gebet, som hr. Arne Melchior godt vil have med at gøre.

Denne sag er for os et spørgsmål om disse turister, som er kommet galt af sted. Jeg skal ikke nægte, at jeg har haft lidt mistillid til, om udenrigsministeren nu talte helt sandt, da han hævdede, at det var turister. Jeg synes, at de senere oplysninger nok kunne pege i retning af, at der måske var lidt om snakken, den snak, der havde været i avisen om, at der var tale om noget spionage. Hvor er for øvrigt disse påståede turister? De er jo for så vidt ikke løsladt endnu. Hvis det var ganske normale turister, ville de så ikke for længst have udtalt sig til pressen? Havde de kulørte ugeblade ikke stået i kø for at købe deres historie? Havde der ikke været stor pressekomsummen i tv osv.? Havde vi ikke hørt noget til dem? Hvor er de såkaldte turister? Er der nogen, der har gemt dem af vejen, eller hvad er der egentlig sket med dem?

Der har i denne debat været megen snak om store profeter og store forfattere, om megen litteratur. Jeg vil godt drage en anden forfatter ind i debatten, og det er faktisk Martin Andersen Nexø, for denne Nexø taler om to slags Danmark. Jeg siger det til de medlemmer, der har så travlt med at tale om danske interesser. Nexø taler om et Overdanmark og et Underdanmark. Nu har vi hørt den ene repræsentant efter den anden for Overdanmark påstå, at man siger noget, der er ubehageligt for Overdanmark.

Jamen så må jeg melde mig som repræsentant for Underdanmark, og jeg har nogle andre intentioner end dem, hr. Ivar Hansen måske har. Jeg har f.eks. ingen intentioner overhovedet om at bevare et efterretningsvæsen. Jeg synes, at vi skal afskaffe Forsvarsministeriet, og så må man for min skyld godt give hr. Arne Melchior et turistministerium. Det kunne måske skade forsvarssagen, og her melder jeg mig så, det har jeg ikke noget imod. Men jeg har heller ikke noget imod, at vi har turistsamkvem, hverken med Polen eller med andre stater, og at der bliver udviklet meget i den forbindelse. Man skal nok være lidt forsigtig, inden man tager patent på danske interesser, inden man siger: Vi taler for hele folket. De mennesker, der bruger den slags udtalelser, taler efter min opfattelse kun for en del af folket, og når det kommer til stykket måske kun for en lille del, nemlig det Overdanmark, som Nexø talte om.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Fælles Kurs i denne sag kan stemme for